

jeg vil haabe, at det altid vil være et meget vigtigt Motiv til ikke at stille sig fra sin Præst, naar man derved tillige vil komme til at stille sig fra sin Familie, maa det dog overlades til Vedkommendes egen Frihed. Angaaende Familieforholdets indre Ordning kan Loven ikke indeholde Bestemmelser, og dens Paastand maa være, at det ikke er en Familieret, men en rein personlig, individuel Ret. Agtet Spørgsmaalet ikke ligger for, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at naar der ikke fremkommer anderledes bestemte Anker mod Udkastet, som det foreligger, vil det ikke være den rette Maade at fremme Sagen paa at henvise den til et Udvalg.

Kirke og Underviisningsministeren: Jeg kan for endel slutte mig til de Bemærkninger, der nys her bleve fremsførte; i Anledning af de Spørgsmaal, der bleve rettede til mig. Det er ganske vist, at i Udkastet sigtes ved „den Paagældende“ alene til det Medlem af Sognemenigheden, der onsker at udtræde i kirkelig Henseende; imidlertid kan der jo ikke være Tvivl om, at Formen for Udtrædelsen hyppig vil blive den, at det skeer ved en blot Anmeldelse af den, der iøvrigt repræsenterer Familien. At det besynderlige Resultat kan indtræde, som den ærede Landsþingsmand anrydede, at et enkelt Medlem af Familien onsker at blive i Sognemenigheden og et andet at slutte sig til en anden Præst, er utvivlsomt. Det tør vel haabes, at det ikke vil ske meget hyppigt, og at Sligt, naar man først seen det traadt ud i Virkeligheden, ikke vil vise sig saa slemt, som det kan synes, naar man blot har det for sig i Tanken. Men det er i ethvert Tilfælde vist, at denne Besynderlighed er meget ringere end den, der tidligere sølger af

Grundloven, hvor der Intet er imod, at et Medlem af Familien aldeles kan forlade Folkekirken, imedens et andet forbliver i samme. Med Hensyn til dette ligesom med Hensyn til det andet Punkt, der blev anført af den ærede Landsþingsmand, skal jeg, da jeg paa Grund af Forhandlingerne i Folkethinget er nødt til at forlade Forhandlingen her, endnu blot kortelig tilføie, at disse enkelte Spørgsmaal, forsaavidt man vil gaae ind paa Nedsættelsen af et Udvalg, ville, som jeg haaber, derfra kunne blive rettede til mig, saa at jeg vil kunne tage under Overveielse, hvorvidt en Forandring kan findes nødvendig, og selv om det ikke skulde findes fornødent at nedsætte Udvalg, vil der jo altid være Leilighed for de Medlemmer, der kunde ønske at stille Forslag, til at erholde de Oplysninger, de maatte ønske. I det jeg iøvrigt gaaer ud fra, at der ikke vil have sig nogen Stemme imod Udkastet i Almindelighed, seer jeg mig saaledes nødsaget til foreløbig at maatte forlade denne Forhandling.

Bruden: Jeg skulde blot tillade mig at bemærke, — i Anledning af hvad den ærede Landsþingsmand, der sidder her bagved mig (Lundsteen) har sagt, — at det Ord „Trang“ er tilstede, er ikke modbevist, og det vil vist nok ogsaa falde meget vanskeligt for Noget at modbevise. Forøvrigt har det ingenlunde været min Mening, at ville kaste nogen Skygge paa Præstestanden i Almindelighed; det var langt fra min Hensigt; men at der findes Præster, der ere usikrede til at virke, vil vistnok den ærede Landsþingsmand ikke negte, og i saa Tilfælde er vedkommende Sogn ikke godt faren, hvor Afstanden er saa stor fra den ene Kirke til den anden.